
[2001-22-RE](#)

CAUSA 2001-22-RE

Número de registre: 268-2001. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 12 DE DESEMBRE DEL 2001

BOPA núm. 108, de 18 de desembre del 2001

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 26 de novembre del 2001 per la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 15 de novembre del 2001 sobre la inadmissió de la causa 2001-22-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vista la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, especialment l'article 29;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional de data 15 de novembre del 2001;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedent únic

Amb data 26 de novembre del 2001, la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó va formular recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2001-22-RE, presentat per presumpta vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional de data 15 de novembre del 2001.

L'escrit de súplica assenyala textualment que "aquest Tribunal ha pogut apreciar que la decisió del Tribunal s'ha imposat al raonament de les parts, és a dir que la decisió recollida en la sentència de segona instància ha estat presa sense prendre en consideració les al·legacions de les parts, en base a l'aplicació per part del Tribunal Superior del principi "iura novit curia". Aquest mateix Tribunal admet, doncs, que el motiu de denegació de les pretensions d'aquesta part contingut en la

sentència de segona instància no havia estat al·legat per les parts”.

Per acabar, l'escrit sol·licita al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit el recurs d'empara 2001-22-RE, interposat contra la sentència dictada el dia 19 d'abril del 2001, per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Fonament jurídic únic

El recurs de súplica torna a insistir sobre la incongruència de la decisió del Tribunal Superior de Justícia per no haver tingut en compte les al·legacions de les parts, tot i que admet que s'han respectat les pretensions adduïdes per cada una d'elles. En suport de la seva demanda d'empara constitucional, el recurs adueix el paràgraf segon de l'article 29 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal mitjançant el qual **es faculta** al Tribunal per decidir que si estima que existeixen motius més sòlids que aquells al·legats per les parts, els hi pugui comunicar i els hi atorgui un termini per tal que puguin formular noves al·legacions. En efecte, aquest és el redactat de la Llei que se cita. No se cita, en canvi, el paràgraf primer d'aquest precepte en què s'estableix que “La jurisdicció administrativa i fiscal impulsarà d'ofici el procediment en totes les seves fases”. La conjunció d'ambdós paràgrafs i la seva interpretació no poden donar cap altre resultat que el de reconèixer les àmplies potestats que la norma concedeix als òrgans judicials en la direcció del procés. D'aquesta manera queda disminuït el principi de rogació, propi de l'àmbit privat, i queda elevat el paper jurisdiccional de control i de direcció dins la relació juridico-processal que la Llei determina. Per aquest motiu, com és obvi, el paràgraf segon que se cita i que adverteix que la jurisdicció resoldrà congruentment amb les pretensions al·legades per les parts i les seves al·legacions, dins aquest paper de director del procés que atorga a l'òrgan jurisdiccional, li permet (“si el Tribunal (...) considerés”), al seu bon arbitri, cridar l'atenció de les parts perquè puguin formular noves al·legacions si les ja efectuades estiguessin mal orientades. Però, com també és obvi, si el Tribunal Superior de Justícia, que és qui coneix en darrera instància de l'assumpte, estimés que l'assumpte no ofereix cap mena de dubte sobre la seva qualificació jurídica, al marge fins i tot de les al·legacions de les parts, no té cap obligació d'efectuar el tràmit o l'incident d'ampliació d'al·legacions.

Sens dubte, aquesta interpretació es mou dins l'àmbit de la legalitat ordinària i d'alguna manera és aliena al paper que ha de fer aquest Tribunal dins aquesta classe de processos d'empara ja que, en principi, no ha d'immiscir-se en les interpretacions que efectuen els tribunals ordinaris. Es tracta d'un simple obiter dictum que serveix per subratllar que no ens trobem davant d'un cas d'indefensió material per part del demandant sinó d'una decisió adoptada per un tribunal amb totes les garanties i amb tot tipus de motivacions. Una qüestió diferent, com assenyalava el Ministeri Fiscal, és que aquesta decisió no convenci el demandant ni en el seu contingut ni en la seva motivació. Però el que és cert és que ambdós existeixen, tant més que el demandant mateix va fer saber les seves raons al Tribunal Superior de Justícia mitjançant l'incident de nul·litat i aquest va tornar a ratificar la seva decisió inicial.

Per consegüent, aquest Tribunal reitera el seu raonament anterior i manté la seva decisió de no admetre a tràmit el recurs d'empara 2001-22-RE.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. M. Dolors March Vila, i dels Srs. Fermí Call Camp i Octavi Font Salvadó contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 15 de novembre del 2001 que inadmetia a tràmit el recurs d'empara 2001-22-RE.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal dels recurrents, al president del Tribunal Superior de Justícia, al president de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 12 de desembre del 2001.

Pere Vilanova Trias

Philippe Ardant

President

Magistrat

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat